

ringsforhandlinger. Det vil også kunne føre til, at der fra oppositionens side rettes angreb på borgmesteren med forslag om afsættelse. Det vil kunne påvirke kommunalbestyrelsens møder på en uhensigtsmæssig måde og vil kunne hindre effektivitet i kommunalbestyrelsens virksomhed.

Så af hensyn til kontinuitet og stabilitet i kommunestyret kan vi ikke støtte forslaget her, hvor det jo også er anført, at en borgmester alene skal kunne afsættes, hvis den pågældende har vist sig uegnet til at varetage funktionen som øverste administrative chef.

Men der findes hverken et entydigt svar på eller en objektiv sandhed om, hvornår en borgmester er uegnet til at varetage sin funktion. Afsættelsen af en borgmester efter en bestemmelse, der er udformet som foreslået af SF, vil dermed i realiteten ofte blive en politisk afgørelse. Dertil kommer, at de kommunale tilsynsmyndigheder vil have meget svært ved at efterprøve, om en borgmester er uegnet til at varetage funktionen som den øverste administrative chef.

Det vil derfor være forbundet med væsentlige problemer at indføre en så upræcis adgang for kommunalbestyrelsen til at afsætte en borgmester, som der her lægges op til. Det er stadig ikke korrekt, når forslagsstillerne anfører, at det i dag stort set er umuligt for en kommunalbestyrelse at afsætte en borgmester, og at en borgmester er fredet i 4 år.

Kommunalbestyrelsen har, som forslagsstillerne selv nævner, allerede i dag et redskab, når det objektivt kan konstateres, at borgmesteren vægrer sig ved at udføre sine opgaver. Det er den kommunale styrelseslovs § 66, som giver kommunalbestyrelsen en særlig indgrebsret over for en borgmester, der vægrer sig ved at udføre de opgaver, som er pålagt borgmesteren ved den kommunale styrelseslov eller kommunens styrelsesvedtægt.

I tilfælde, hvor borgmesterens vægring er begrænset til en enkelt opgave og er af afgrænset karakter, giver bestemmelsen kommunalbestyrelsen ret til at indsætte et andet medlem, der kan udføre den konkrete opgave. Borgmesteren beholder sine øvrige beføjelser efter styrelsesloven. Men er der tale om grov eller gentagen forsømmelighed, ja, så kan kommunalbestyrelsen i stedet suspendere borgmesteren og udpege et andet medlem til at fungere i borgmesterens sted. Det fordrer en godkendelse af Indenrigs- og Sundhedsministeriet og kan efterfølgende prøves ved domstolene.

Baggrunden for, at SF genfremsætter sit forslag, er ifølge bemærkningerne, at der har været eksempler på, at borgmestre, uden at den øvrige kommunalbestyrelse kan gøre noget, totalt ansvarsfrit kan forvalte deres administrative rolle, som de vil. Forslagsstillerne peger i den forbindelse på Farumsagen. Farumsagen var jo på sit højeste, da vi sidst håndterede det her beslutningsforslag i april 2002, og ved den anledning nåede et flertal i Folketinget altså frem til, at det ikke gav nogen basis for at indføre en sådan regel om mistillidsvotum.

Jeg synes også, at et kig på det hændelsesforløb, der har været omkring Farum, hvor den her bestemmelse, § 66 i styrelsesloven, jo blev taget i brug, men dog aldrig nogen sinde nåede frem til at blive endeligt konfirmeret, da borgmesteren selv drog den konsekvens at træde ud, sådan set meget godt viser, at vi med den gældende styrelseslov og de opstramminger, som i øvrigt fandt sted i kølvandet på Farumsagen oven på de forslag, som en ekspertgruppe under ledelse af professor, dr. jur. Jens Peter Christensen kom med, bekræfter, at vi har nogle ganske udmærkede rammer om kommunestyret og derfor ikke har brug for en sådan ny regel, der muliggør, at der kan stilles et mistillidsvotum til en borgmester.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordfører-rækken. Den første er Venstres hr. Leif Mikkelsen.

Leif Mikkelsen (V):

Man må jo sige, at forslagsstillerne udviser sådan en vis konsekvens, og man må anerkende en vis vedholdenhed fra SF's side. Det er, så vidt jeg kan tælle, fjerde gang, Folketinget skal behandle et sådant forslag, og på trods af at det jo ikke tidligere er lykkedes at få det vedtaget – det siger sig selv, når det kommer igen – er man alligevel så konsekvent, at man fremsætter det. Vi må sige, at der er en vis linje i partiets politik og en vis vedholdenhed.

Det kan der siges meget om. Man kan selvfølgelig også sige lidt, og jeg skal forsøge, om ikke jeg kan holde mig til det sidste, for Venstre har også jævnlige haft mulighed for at udtale sig om spørgsmålet.

Kl. 15.10

Vi har egentlig ikke ændret holdning. Vi er lige så vedholdende og konsekvente, som SF er, og derfor kan jeg sige, at vi har den opfattelse, at